

3. De schepping van de mens

Eén van de grote kernwaarheden van de Schrift, is dat er een Schepper van de natuurwereld is. God, de HEERE, heeft Zijn knecht Mozes verteld wat Hij deed, en wat geen mens had kunnen weten als het niet hem niet door de Schepper was bekendgemaakt. God heeft Mozes niet verteld hoe Hij het heelal, de aarde en alle leven maakte, maar wel wat Hij deed en waarom. Hierin is een groot verschil tussen 'de wetenschap' en 'het geloof'. Het geloof gaat uit van de aanvaarding van wat God heeft gezegd over het wat en waarom van de schepping. De wetenschap onderzoekt het 'hoe', op welke wijze het leven is ontstaan – maar zal nooit het definitieve antwoord vinden buiten de Schepper om.

Kort gezegd maakte God eerst de aarde geschikt om bewoning door levende wezens mogelijk te maken, om vervolgens uiteindelijk het wezen te scheppen dat Hij 'man', Adam, noemde. Wat God daarmee voorhad, heeft Hij als volgt bekendgemaakt:

"En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht, over het vee, over heel de aarde en over al de kruipende dieren die over de aarde kruipen! En God schiep de mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen. En God zegende hen en God zei tegen hen: Wees vruchtbaar, word talrijk, vervul de aarde en onderwerp haar, en heers over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht en over al de dieren die over de aarde kruipen!"
"toen vormde de HEERE God de mens uit de aardbodem en blies de levensadem in zijn neusgaten; zo werd de mens tot een levend wezen." (Gen 1:26-28, 2:7)

De rode draad door de Bijbel

Deze waarheid is het begin van een rode draad door de Bijbel, die de gehele heilsgeschiedenis omvat, met inbegrip van het lijden. Het tweede stuk van de draad vinden we in Davids woorden in Psalm 8, en het derde

stuk in het Nieuwe Testament, in de brief aan de Hebreeën (wat aangeeft dat het geloof in Genesis geen primitief, achterhaald geloof is):

“Als ik Uw hemel zie, het werk van Uw vingers, de maan en de sterren, die U hun plaats gegeven hebt, wat is dan de sterveling, dat U aan hem denkt, en de menszoon, dat U naar hem omziet? Toch hebt U hem weinig minder gemaakt dan de engelen en hem met eer en glorie [NBG’51 heerlijkheid] gekroond. U doet hem heersen over de werken van Uw handen, U hebt alles onder zijn voeten gelegd.” (Ps 8:4-7)

“Want Hij heeft de komende wereld, waarover wij spreken, niet onderworpen aan de engelen, maar iemand heeft ergens getuigd: ‘Wat is de mens, dat U aan hem denkt, of de menszoon, dat U naar hem omziet? U hebt hem voor korte tijd minder gemaakt dan de engelen; met heerlijkheid en eer hebt U hem gekroond. U hebt hem gesteld over de werken van Uw handen; alle dingen hebt U onder zijn voeten onderworpen’. Want bij het onderwerpen van alle dingen aan Hem heeft Hij niets uitgezonderd wat Hem niet onderworpen is. Nu zien wij echter nog niet dat Hem alle dingen onderworpen zijn, maar wij zien Jezus met heerlijkheid en eer gekroond, Die voor korte tijd minder dan de engelen geworden was, vanwege het lijden van de dood, opdat Hij door de genade van God voor allen de dood zou proeven. Want het paste Hem, om Wie alle dingen zijn en door Wie alle dingen zijn, dat Hij, om veel kinderen tot heerlijkheid te brengen, de Leidsman van hun zaligheid door lijden zou heiligen.” (Heb 2:5-10)

De schrijver van deze brief heeft Jezus nooit in levende lijve gezien, maar hij wist dat Paulus had gezegd, dat Christus voor de gelovigen is geschilderd in het evangelie. Wij zien Jezus dus door de woorden die ooggetuigen over Hem hebben opgetekend. Dat zijn in de eerste plaats de schrijvers van de evangeliën. En voor ons onderwerp is er geen beter en mooier dan dat van Johannes.

Jezus Christus maakt deel uit van Gods schepping van de mens

In de inleiding van zijn evangelie legt hij, net als David en de schrijver van de Hebreeënbrief, het verband tussen Gods scheppingsdaden en de verwezenlijking daarvan in Zijn Zoon Jezus Christus. Hierin is een tweede rode draad te zien. In Genesis staat: “En God zei: Laat er ... zijn ... en het

was zo". In Psalm 33:9 herinnert David hieraan: "Want Hij [de HEERE] spreekt en het is er. Hij gebiedt en het staat er". Johannes schrijft: "Alle dingen zijn door het woord geworden en zonder dit is geen ding geworden dat geworden is" (Joh 1:3 NBG'51). Ook dit laat zien dat het geloof in Gods schepping van alle dingen geen primitief geloof is, maar de basis was en is voor het evangelie in Jezus Christus.

Johannes gebruikt het door God geschapen licht in de duisternis als metafoor voor Jezus Christus, als het levend geworden woord in een mens, de Mens Jezus Christus: "En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond en wij hebben Zijn heerlijkheid gezien, een heerlijkheid als van de Eniggeborene van de Vader, vol van genade en waarheid" (vs. 14). Dit sluit weer aan op de voor de mens bestemde heerlijkheid, die werkelijkheid is geworden in Jezus Christus.

Het is voor het begrijpen van het lijden uiterst belangrijk in te zien, dat Jezus niet de tot mens geworden Schepper is (zoals de vertalingen suggereren door 'woord' met een beginhoofdletter te schrijven), maar de Mens die God voor ogen had toen Hij de eerste mens schiep. De Mens, die zich vereenzelvigd heeft met de mensheid die door de zonde de beloofde heerlijkheid misloopt (Romeinen 3:23). Alleen zo kunnen we de lijdensweg die Jezus is gegaan begrijpen, evenals het lijden van zijn volgelingen en van de mensheid als geheel.